

Ze sborových akcí

Ne	23. 1.	9:30	bohoslužby (E.Čašková)
Po	24. 1.	18:00	Ekumenické bohoslužby organizované v našem sboru Ekumenickou radou církví
Út	25. 1.	14:30	setkání starších věkem
Út	25. 1.	19:00	ekumenická biblická hodina (P.Filipi)
Ne	30. 1.	9:30	bohoslužby (P. Filipi)
Út	1. 2.	14:30	koncert
Čt	3. 2.	19:00	Bohoslužby s VP dle Lidské (skotské) liturgie, v sále
Ne	6. 2.	9:30	bohoslužby (E. Čašková), křest
Út	8. 2.	19:00	schůzka hospodářské komise
Čt	10. 2.	19:00	schůzka staršovstva
Ne	13. 2.	9:30	bohoslužby, E. Čašková
Ne	20. 2.	9:30	bohoslužby s VP (E.Čašková) rodinná neděle - přednáška b.Sedláčka o Izraeli
Ne	27. 2.	9:30	bohoslužby, M. Vymětal

Případné změny v programu po uzávěrci Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangelnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Vánoční hra

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakční kruh tvoří *Matěj Cháb* a *Jana Šarounová*. Jazykové korektury: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem $\text{\LaTeX} 2_{\epsilon}$ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

Obsah

Jeho láska stačí na náš strach, na náš hřích i na naše zkoušky	2
Malé ankety	5
O údech hlasovných	8
Žijeme s vírou	11

Jeho láska stačí na náš strach, na náš hřích i na naše zkoušky

Kázání Pavla Filipiho 26.12.2010 na Vinohradech

Čtení: Iz 53, 1–6
Text: Židům 2, 5–18

Andělům Bůh také nepodřídil budoucí svět, o němž mluvíme, kdežto o Synu je na jednom místě řečeno: 'Co je člověk, že ho máš, Bože, na mysl, a Syn člověka, že na něj hledíš? Jen nakrátko jsi ho postavil níž než anděly, pak jsi ho korunoval ctí a slávou, všechno jsi podrobil pod jeho nohy.' Když mu tedy podrobil všechno, znamená to, že nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že by mu vše bylo podmaněno. Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny. Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy. A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká: 'Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu chválit.' A jinde praví: 'Také já svou důvěru složím v Boha.' A dále: 'Hle, já a děti, které mi dal Bůh.' Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. Neužívá se přece andělů, ale 'užívá se potomků Abrahámových'. Proto musil být ve všem jako jeho

bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.

Někdy se stane, že bible za nás sama vysloví námitku, která nám mluví z duše. Jako v tomto případě. Říká: *Nyní ovšem nevidíme, že by mu /Kristu/ bylo podmaněno všechno. Vyznává sice, že Bůh mu poddal všechno pod nohy jeho... a nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Ale my to nevidíme. Ať hledíme jak hledíme, ať se díváme do svého nitra, ať se díváme do církve, do církví, ať se díváme, jak to vypadá v naší zemi a v celém světě: i kdybychom si oči vykoukali, nevidíme, že by Ježíši Kristu bylo všechno podmaněno. Světem nevládne Kristus. Světem vládnu peníze. Tak je to.*

Takže souhlasíme s epistolou: *Nyní ovšem ještě nevidíme, že mu bylo všechno podmaněno. Možná, že jednou to uvidíme, ale zatím nevidíme. Zatím však můžeme vidět něco/někoho jiného. Jako by autor epistoly radil: Když nevidíte, zkuste vyměnit obrazovku, nasadte jinou. Co tam uvidíme? Vidíme... Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny. Vidíme, čteme, vyprávíme si ten příběh muže z Nazareta, který se narodil v chudé rodině, v jeslích, toho bezdomovce, který byl už jako kojeneček na*

Žijeme s vírou

Doporučuji k shlédnutí nové dokumentární pořady brněnské redakce náboženského vysílání ČT s názvem „Žijeme s vírou“, které jsou vysílány buď přímo – od začátku ledna každou neděli dopoledne – nebo ze záznamu na internetovém vysílání ČT 24 (<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani>). Mladý duchovní a herec citlivě a zasvěceně moderují rozhovory zajímavých lidí – vědců, lékařky, právničky či výtvarníka s kazateli a laiky, kteří velmi nenásilným způsobem svědčí o svém vztahu k Bohu a o výjimečných situacích, kdy je víra nesla a posilovala.

Každé setkání se koná v krásném liturgickém prostoru, který je divákům představen, a je doplněno živým dokumentem o osobním i pracovním prostředí, ze kterého účastníci pocházejí. Autoři pořadu měli šťastnou ruku při výběru svých hostů, při jejich dialogu o zrození tělesném i duchovním, o tajemství počátku i konce života, o vzácnosti rituálů. Občas se při sledování tohoto pořadu člověku zdá, jako by zmizelo televizní médium a on byl vtažen doprostřed hovoru, což je u televizních pořadů vzácné.

Helena Wernischová

Vánoční hra

🏠 Z jednání staršovstva 9.12.2010

- Staršovstvo na základě zprávy HK souhlasí s uzavřením nájemní smlouvy na prostory v podkroví.
- Staršovstvo obdrželo dvě nabídky na bezdrátové mikrofony do kostela v ceně 47.000,- Kč, nebo 52.000,-. Staršovstvo bude hledat ještě nižší nabídku.
- Staršovstvo souhlasí s tím, aby sbor umožnil požadované stavební úpravy v nebytových prostorách užívaných ops Jeden svět (zkrácení hloubky patra o cca dva trámký, zrušení schodiště, zbourání části zdi-příčky mezi obch. prostory).
- Staršovstvo bere na vědomí zprávu HK, že bude-li příští rok realizován nátěr fasády, nebude mít sbor při plánovaném rozpočtu prostředky na další investice. Na toto je třeba myslet při schvalování návrhu rozpočtu a plánu investic v roce 2011.
- Staršovstvo vyslovuje vyžádaný souhlas s použitím reprodukce obrazů br. Rady z čelní stěny kostela pro potřeby konfirmační příručky připravované D.Balcarem a P.Gallusem s tím, že žadatelé souběžně žádají souhlas i od br. Rady.

dp + jaš

Vánoční hra

úteku a ani později „neměl, kde by složil hlavu“ (Mt 8,20), jehož cesta ho zavedla na kříž. Vidíme toho v jeslích a na kříži. Toho, jemuž bylo všechno poddáno, jak trpí a za všechny okouší smrti. Neokouší, jak chutná moc. Okusil, jak chutná smrt. Jak chutná ponížení, bolest, lidská vina. Král andělů postaven níže než andělé, postaven do postavení člověka, člověka trpícího. Nebyl toho ušetřen. Nedal se toho ušetřit. Nevymohl si od Otce žádnou imunitu – Epištola Židům později (5,8) řekne, že on, „ačkoli byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jimž prošel“. Korunovaný ctí a slávou – pro utrpení smrti. Poslušný až do smrti, a to smrti kříže, připomene apoštol Pavel (Fp 2,8). Jeho vítězství je vítězstvím ve smrti kříže. Nedosáhl ho jako železný muž, jako Achilles, hrdina řeckých bájí, nezranitelný jinak než na patě, nýbrž jako velmi zranitelný, zraněný (jak jsme četli) pro přestoupení naše (Iz 53,4), okusil „hlad, žízeň, horko, zimu, největší chudobu“ (EZ 311). Ve všem nám podoben, jako jeden z nás.

I on se stal jedním z nich, čteme dále v našem textu, jedním z nás. *Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových*. Kdyby šlo o anděly, mohlo to všechno být jinak, nemusel by být Velký pátek, skončilo by to na Květnou neděli voláním Hosana. Ale jemu nešlo o anděly, nýbrž o potomky Abrahamovy, o nás, o lidi, kteří mají za to, že ještě mohou – nebo už musí – žít bez Boha na světě. Jemu nešlo o anděly, na něž nedorážejí žádná pokušení, bytosti nehmotné, které neznají, co je tělo a krev a netrpí strachem ze smrti. On se *nestydí je /nás/ nazývat svými bratry*. Vstoupil do souvislosti lidských pokolení, našich pokolení. Evangelium Ma-

toušovo, jak víte, začíná takzvaným rodokmenem Ježíšovým od Abrahama až k Josefovi. Najdeme tam jména známá i neznámá, slavná i neslavná, ano i docela hanebná, jaká by se možná našla v rodokmenu některých z nás. A on se za to nestydí. O jednom z dynastie Herodů se dochovalo, že dal spálit všechny rodokmeny, protože se styděl za svůj nízký původ. Nuže, tento rodokmen nebyl zničen, dochoval se, protože Ježíš se za nás nestydí. Žasneme nad tím stejně jako žasl Jan Augusta ve známé písni (EZ 262): „Ach co tebou hnilo, abys po nás toužil, co tě k tomu mělo, abys hříšným sloužil? ... Chtěls nám bratrem býti?“

Proč to všechno? Přece on k nám nepřišel snad jen proto, aby nás v naší situaci ponechal, aby nás politoval nebo nás dokonce pochválil za to, kam jsme to až dopracovali. On přišel, aby se nás, lidí hříšných a smrtelných ujal. Aby se nás chopil, aby nás uchopil. *Neujímá se přece andělů, ale ujímá se potomků Abrahamových*. My nejsme andělé, málo co o sobě víme tak jistě, jako to, že nejsme andělé, a on to také o nás ví, jak často se zdráháme na sebe přijmout Boží kázeň a potupu pro jeho jméno, jak někdy dokážeme být neshovívaví a nemilosrdní (k sobě naopak velmi shovívaví), jak často se mezi námi uhostí sudičství a moralismus, jak se nám dvakrát nechce na cestu služby a oběti. Takových se nás ujal. Aby o nás zápasil až do krve. Aby naši situaci změnil.

V textu, který jsem zvolil za základ kázání, je to vyjádřeno trojím obrazem: mýtickým, kultickým, praktickým.

Mýtickým: *Aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví*. Ďábel, to slovo nemáme moc rádi, ale

on umí mnoho triků. K jeho nejefektivnějším kouskům patří strach ze smrti. Řeknete, že strach ze smrti má každý člověk, ano každý živý tvor, na to není potřeba žádného ďábla. Ano, je to tak a my to víme: Jednou zazvoní školník, hodina bude u konce, my odevzdáme sešity a to, co jsme pokazili nebo nedokončili, už pokazené a nedokončené zůstane. Ale Ježíš *okusil smrti za všechny*, abychom věděli a věřili, že až zazvoní a my odevzdáme své nedokončené nebo pokazené kompozice, on proto nepřestane být naším bratrem. Abychom uvěřili, že až přijde smrt, odloučí nás od našich milých věcí a milých lidí, ale neodloučí nás od Boží lásky, té lásky, která šla až do hrobu, která šla až za hrob. Když on na kříži umíral, vzpomínáte si, zvolal: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Tuto smrt, smrt bez Boha on už okusil za nás. Abychom, až přijde naše hodinka, my už nemuseli volat: Bože můj, proč jsi mě opustil. Pro něj, pro tuto jeho smrt není naše smrt již tím, čím bývala a čím by ji chtěl ďábel pořádně mít: smrtí bez Boha. Je to, bude to konec života. Ale ne konec Boží lásky. Tento strach, tuto hrůzu ze smrti bez Boha již mít nemusíme. Stálo to našeho Pána velkou cenou: jeho život, jeho tělo a krev. Ale on tu cenu za nás zaplatil.

A vyjádření kultické: Stal se nám bratrem, *aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu*. Veleknězem. Kdo byl velekněz? V lidu izraelském to byl ten z jejich společenství, kdo předstupoval před svatého Hospodina, ale ne sám za sebe, nýbrž za celý lid hříchem porušený a obtížený. Nuže, zde je řečeno (a na několika dalších místech této epištoly též), že tím naším veleknězem je Ježíš Kristus. Představme si to názorně: On stojí

před Bohem za nás, kteří bychom se pro svůj hřích před něj nemohli postavit, přimlouvá se za nás, zastává se nás, smírjuje nás se svým Otcem, aby nás od jeho lásky nemohly odloučit ani naše hříchy. Ty tady ovšem jsou, nikdo se nedomnívej, že nejsou. Kdyby jich nebylo, mohl ten příběh opravdu skončit na Květnou neděli a Velkého pátku by nebylo třeba. On to o nás ví. Proto nemohl zůstat na kříži, nemohl zůstat v hrobě, nýbrž vystoupil k Otci a tam, jako *milosrdný a věrný velekněz* vyjednával za nás a zápasil o nás, stále nemoudré a stále provinilé. U Božího trůnu vede naše záležitosti jako náš bratr velekněz, náš nejstarší bratr, který předstupuje před Otce za své nemoudré a provinilé sourozence. Obětoval pro nás hodně: své tělo a svou krev. Za okamžik si to připomeneme u jeho stolu. Až se tedy u Kristova stolu postavíme před Boha, vezme, že tu budeme stát v zákrytu za svým bratrem veleknězem.

A konečně obraz třetí, praktický: *Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na něž přicházejí zkoušky*. Jako takový mezi nás přišel. Ne jako v bájích antičtí bohové, kteří také čas od času zavítali mezi smrtelníky, většinou inkognito, aby si s nimi zašpásovali nebo aby si je trochu prolustrovali a zase se věnovali svým radovánkám. Ne tak náš Pán. Sám byl vystaven zkouškám a utrpení, nezůstaly mu cizí zkoušky, jež na nás občas dolehnou – kdo z nás může říci, že se mu všechny zkoušky vyhnuly? A my víme, kdo nám ve chvílích zkoušek může pomoci, chce pomoci, pomůže.

Tři věci tu tedy epištola uvádí jako smysl Ježíšova ponížení: Přemáhá strach ze smrti bez Boha. Zastává se nás u Boha. Pomáhá ve zkouškách.

Když toto všechno uvážíme, když po-

domáhat, aby byl seznam opraven buď zápisem jeho osoby nebo dalších členů sboru, nebo vypuštěním členů neprávem zapsaných.

9) Staršovstvo přijímá námítky do šesti dnů před konáním sborového shromáždění a rozhodne o nich. Proti jeho rozhodnutí je přípustné odvolání podle § 18

CZ.

10) Bude-li námítkám nebo podanému odvolání vyhověno až po skončení sborového shromáždění, zůstanou přijatá usnesení a výsledky voleb v platnosti, jestliže hlasy, o kterých bylo takto rozhodnuto, nemohly ovlivnit výsledek hlasování.

Řády ukládají staršovstvům, tedy i tomu našemu, aby počátkem roku učinily výše popsané kroky. Nikde v církevní legislativě však nenajdeme přesný návod, jak na to, a tak se plnění takového úkolu vydá stezkou kamenitou s mnoha zrádnými místy. Hned prvním je otázka, jak určit, kdo je hlasovným členem. Stává se, že někteří mylně ztotožňují členství v církvi s přiznáním práva hlasovat na sborovém shromáždění. Když se pak naleznou na seznamu těch, kdo mohou podle staršovstva hlasovat, vzbudí to v nich lítost, ba i pohoršení. Chtěl bych na tomto místě všechny ujistit, že o členství v církvi se při sestavování těchto soupisů členů s právem hlasovným v žádném případě nejedná. Na tuto obavu lze zapomenout a můžeme si tedy říci, jak se vlastně členové s hlasovným právem na seznam vybírají. Ve vinohradském sboru bylo dohodnuto (a zkoušel jsem se poptávat i jinde, takže mohu říci, že i v jiných sborech to probíhá obdobně), že výběr se podřídí tomu, zda dotyčný člen sboru v předešlém roce navštěvoval bohoslužby a daroval sboru salár. Pokud tak učinil, má se za to, že plní povinnosti člena tak, aby mohl rozhodovat o sborových záležitostech.

Úskalím druhým je podávání námítek. Když je takový seznam vyhotoven, má jej staršovstvo s dostatečným před-

stihem před sborovým shromážděním vyvěsit. V ohláškách pak sbor vyzve, aby každý člen seznam bedlivě přečetl. Pokud by došel k tomu, že některá ze sester či některý z bratří tam chybí nebo přebývá, má to dát na vědomí některému ze starších, v našem případě nejlépe sestře kazatelce či kurátorce. Často se však stává, že je tato výzva v ohláškách přeslechnuta, takže k žádnému vznesení námitek už nedojde. A to je také důvodem tohoto zamýšlení.

Je důležité, aby každý člen sboru věděl, že pokud shledá seznam neúplným nebo na něm nenalezne například svou osobu, nejedná se o nějaký zlovolný osobní zájem, ale je to způsobeno buď opomenutím nebo tím, že byla uplatněna shora popsaná pravidla. S tímto vědomím je pak možno se svobodně a bez hněvivosti optat, proč ten či onen může hlasovat a tomu či onomu naopak toto právo přiznáno nebylo.

Pokud by vše takto proběhlo (což se však pohříchu doposud ne vždy takto dělo), může být seznam staršovstvem na základě takových připomínek doplněn či opraven.

Nebojte se tedy prosím, milí členové vinohradského sboru, přihlásit se o své hlasovné právo a neupadněte do trudnomyslnosti, pakliže vám nebude přiznáno.

proč by měl tento den být vlastně zvláštní. Sečteno a podtrženo, já prostě nejsem rozhodně klientem novoročních bohoslužeb. Tím méně abych se k jejich konání vyjadřoval.

Jiří Svoboda

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Novoroční bohoslužby považuji za poměrně důležité a samozřejmě, více se mi líbí, jako letos, když jsou v podvečer. Příští rok je ale 1. 1. neděle, takže to bude naprosto jasné.

Miloš Lešíkar

O údech hlasovných

Na poslední schůzi staršovstva jsme se zabývali předběžnou přípravou výročního sborového shromáždění. Nedílnou součástí této přípravy je i zhotovení seznamu těch, kdo mohou na sborovém shromáždění hlasovat. Nad způsobem tvorby tohoto seznamu proběhla ve

staršovstvu diskuze a bylo dohodnuto, že o něm budeme členy sboru více informovat. Tak vznikl i tento článek, v němž se Matěj Cháb zamýšlí nad změnám řádů a jejich aplikací do této záležitosti.

jaš

JEDNACÍ A VOLEBNÍ ŘÁD

Oddíl B. Jednání ve sborovém shromáždění

Čl. 5. Hlasovací právo a seznam členů s hlasovacím právem

1) Kazatelé ve sboru ustanovení (faráři a jáhnové) mají právo hlasovat mocí svého úřadu.

2) Právo hlasovat ve sborovém shromáždění mají dále členové (§ 1 CZ) zapsaní staršovstvem do seznamu členů s hlasovacím právem.

...

5) Každý farní sbor je povinen založit a trvale vést seznam členů s hlasovacím právem. Staršovstvo přezkoumá a opraví počátkem každého roku seznam členů s hlasovacím právem a vyloží jej

pak nejméně 14 dnů před konáním každého sborového shromáždění k volnému nahlédnutí členům sboru.

6) Vyložení seznamu a výzva k podání námitek se ohlásí s potřebným poučením při hlavních bohoslužbách ve dvou nedělích po sobě jdoucích, nejméně 14 dnů před konáním sborového shromáždění.

7) Staršovstvo zapíše do tohoto seznamu všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především též účastí na jeho shromážděních.

8) Námitkami se může každý člen sboru

myslíme, že jeho láska stačí na náš strach, na náš hřích, na naše zkoušky, pak snad opravdu: Sice to ještě nevidíme, ale už doufáme a věříme, že jemu je už vskutku *podrobena všecko*. Vítejte, Králi náš.

Vzkříšený Pane,

děkujeme ti, žes se z velké lásky stal naším bratrem.

Je toho věru dost, aby ses za nás mohl stydět.

Ty se nás však ujímáš.

u Otce se nás zastáváš,

svým evangeliem rozptyluješ náš strach ze smrti,

svým Duchem nám pomáháš, když procházíme zkouškami.

Za to ti, Pane děkujeme.

Dej, abychom ti stále více věřili,

za tvé ponížení se před lidmi nestyděli,

na tvé vítězství spoléhali

a v lásce sloužili všem potřebným.

O to tě, Pane, prosíme.

Amen.

Malé ankety

Seděli jsme s Janou Šarounovou v Dobré trafice, dumali nad náplní Hroznu a mezi jinými probírali i možnost „anket“ na témata, která se týkají našeho sborového života (vlastně ta první již proběhla v prosincovém Hroznu). Domluvili jsme se, že takové „ankety“ budeme občas zařazovat s tím, že je uvedeme vždy

krátkým článkem na dané téma. Výběr témat je trochu živelný, to dnešní vychází z debaty, kterou jsme vedli na staršovstvu ohledně novoročních bohoslužeb. Odpovědi jsem sbíral mailem (a děkuji všem, kdo se do odpovídání zapojili).

mch

Bohoslužba na Nový rok?

Příležitostmi k bohoslužebným shromážděním – obecně – není radno šetřit. První leden není, jak známo, svátek církevní, nýbrž občanský. V různých dobách a tradicích byly k tomuto datu přiřazovány různé „církevní“ významy: například dříve byl první leden svátek „Jména Ježíš“, dnes v katolické církvi slavnost

„Matky Boží Panny Marie“.

Přechod do nového roku souvisí s naším vnímáním času. Čas nevnímáme jako plynulý, nediferencovaný tok, nýbrž spíše jako přerušování tohoto toku, jako jeho rytmus. Tyto pravidelné „prahy času“ bývají příležitostí k modlitebnímu zamyšlení (např. ráno a večer). Je obvyklé,

že v závěru roku v modlitbě vděčně rekapitulujeme uplynulý úsek a prosíme, abychom v úseku nadcházejícím vytrvali ve víře, naději, lásce a dobrém zdraví. Není důvodu, proč bychom to nemohli konat společně v bohoslužebném shromáždění celého sboru: společně děkovat, společně se dát povzbudit Božím slovem k naději, společně prosit za požehnání pro

život osobní, rodinný, sborový v nadcházejícím roce.

Potud je Nový rok příležitostí k bohoslužbě. Ale to vše není bezpodmínečně vázáno na datum 1. ledna. Bohoslužbu téhož obsahu je možno konat například i v poslední den roku přecházejícího.

Pavel Filipi

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna?

Ano

Z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Ano, protože je to první den nového roku, který bychom měli začínat společným setkáním s Pánem Bohem při bohoslužbách. Je fakt, že z praktického hlediska se tam asi moha lidem nechce, když slaví na Silvestra a pak mají za pár hodin vstávat na bohoslužby.

Filip Krupička

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Není pro mě důležité datum, ale pokládám za dobré využít každou příležitost, kdy se lidé chtějí jako sbor scházet. Nový rok je taková příležitost zvlášť pro ty, kdo jsou sami, a mají díky shromáždění jak naplnit „volný čas“, mají kam jít a vidět lidi, něco hezkého uslyšet a prožít. O tom, jak křesťansky slavit svátky (zvlášť církevní, ale třeba i narozeniny nebo výročí), by možná bylo dobré přemýšlet a společně mluvit.

Ester Čašková

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Novoroční bohoslužby – vím, že pro farářku či faráře je konec roku velmi náročný a také, jak jsem převzala od svých učitelů, největším dnem je neděle, ale byla jsem vždy ráda, když se i nový rok začínal bohoslužbami. Minulý rok jsem jsem proto navštívila sbor v Bráníku a poznala tak i jiný sbor a faráře, za co jsem byla vděčná

Marta Kadlecová

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna?

Ano.

Z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

O jednu milou příležitost sloužit Bohu a setkat se se souvěrci víc.

Jana Melicharová

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Novoroční bohoslužby jsou v křesťanské tradici dobře doloženy a založeny – jde o svátek, kdy si připomínáme, že malý Ježíš byl podle židovského zvyku obřezán a dostal jméno, jde tedy o o připomínku události, která vsazuje začátek Kristova příběhu do židovské komunity a ukazuje, že dílo Boží spásy má svůj konkrétní, časový i tělesný rozměr. Jde i o to, abychom věděli, odkud také vycházíme, abychom hledali společné kořeny nejen s křesťany historických konfesí, ale i s bratry z vyvoleného národa. Praktickou otázkou ovšem zůstává v dnešním propojení církevního a světského času, kdy ráno tyto bohoslužby konat, abychom vnímali zřetelně vůbec nějaké souvislosti.

Helena Wernischová

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Novoroční bohoslužby – necítím potřebu, aby byly. Myslím, že slavíme advent a Vánoce a tohle už mi připadá navíc. Taky z mého pohledu vidím praktickou stránku věci – často býváme mimo Prahu. Ale pokud se věci vyvrbí tak, že budeme toužit být spolu a spolu odevzdat nastávající rok do rukou Božích, tak proč ne? Možná se můžeme každý rok domluvit operativně.

Zuzka Bruknerová

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna?

Spíše ano, pokud bezprostředně nenásleduje neděle.

Z jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Na novoroční bohoslužby jsem zvyklá od dětství, přišlo mi vždycky, že je dobré vstupovat do nového roku ještě trochu jinak než jídlem, pitím a veselím, i když nový rok jistě žádným církevním svátkem není. Ale vlastně se mi líbí, když i naše lidské předěly jsou provázány bohoslužbami, děkováním, prosbami. Svědčí to možná trochu i o tom, že nemáme život rozdělený na „náboženský“ a „nenáboženský“.

Jana Šarounová

Je důležité pořádat bohoslužby prvního ledna a jakého důvodu ano, či z jakého důvodu ne?

Vzhledem k mému obvyklému stavu 1. ledna nejsem schopna ráno na bohoslužby vůbec dorazit. Jiná věc by byla, pokud by se konaly odpoledne, ale to jsme zase u starého dobrého téma – kdy, přičemž se stejně nikdy nikomu nezavděčíte. Na druhou stranu jsem letošní Silvestr prožil jako zcela normální den (pokud pomenu tu vysokou horečku se záchvaty zimnice), a tak jsem si pro změnu zase 1. ledna říkal,